

fremmede faae deres Sætte toldfrit ind. Jeg kan ikke negte, at for mig helder Bægtstaa- len til Fordel for den indenlandske Industris Interesse, og jeg kan heller ikke tillægge det nogen særlig Betydning, at der er Told paa Sute-garn, medens Sætte, der fabrikeres deraf, ere toldfri, uagtet man altsaa derved vil have Told paa det saakaldte Naaprodukt, medens der ingen Told er paa det færdige Fabrikat. Jeg tror ikke, at det har saa Meget paa sig, som det er blevet udhævet, idet jeg dog gaar ud fra, at en hel Del af det, der fabrikeres af dette Garn og er toldpligtigt som færdigt Fabri- kat, ikke kan sættes i Bighed med Sætte- lærred, men er et væsentlig bedre Fabrikat, som ogsaa er underkastet Told. Smidlertid skal jeg undrømme, at Billighed maaste kunde tale for, at Tolden paa Yute-garn og dertil svarende Garnsorter blev noget nedsat. Derom foreligger, imidlertid intet Forslag. Jeg for mit Vedkommende maa, som sagt jo mene, at Bægtstaa-len helder til den anden Side, og jeg maa derfor fastholde, hvad der engang staar i Tarifforslaget, nemlig at Sætte skulle være toldfri. — Det af mig under Nr. 25 a stillede Forslag gaar jo, som de Herrer ville have bemærket, ud paa, at Stenolie skulde betale 2 Dre. Jeg har udtalt mig vidtløftig derom under Sagens første Behandling og skal derfor indskrænke mig til ganske kortelig at gjentage, at det forekommer mig, at det er et saa godt Skatteobjekt, at det fra finan- siel Side maa have store Betænelig- heder at affasse det; thi har man engang rebet et saadant udmærket Skatteobjekt ud af en Skattelov, vil det koste ganske overor- dentlige, for ikke at sige uoverstigelige Ban- skeligheder at faae det igjen. Hvis denne Artikel i og for sig var dyr og Tolden høi, vilde Forholdet stille sig anderledes, men Artiklen er i og for sig meget billig, og Tolden ligesaa, saa hvis man overhovedet skal have Told, og det ere vi engang nødt til, kan jeg ikke negte, at det staar for mig saaledes, at Petroleum er et ganske over- ordentlig godt Skatteobjekt, lige saa godt som Kaffe efter mine Begreber. Naar man igaar har ment — jeg tør neppe nævne det — at Tolden paa Kaffe, hvis den blev af- staffet, vilde gaa ned i Lommerne paa de flemme Handlende, saa vil jeg dog spørge, om der ikke, naar man hæver Tolden paa Petroleum, er stor Sandsynlighed for, at ogsaa denne Told vil løbe ned i de samue Lommer. Der er her Tale om saa Lidt, hører jeg, min ærede Nabo (Haffner) sige, men derpaa kommer det dog vistnok ikke an; Principet er, at enhver Artikel fordyres ved den Told, der kommer derpaa, og derigjen- nem blive altsaa ogsaa alle de Artikler, der

betale Told, dyrere for Konsumenterne. Der kan vel gaa en kort Tid, uden at en Told- nedsettelse gjør sig gjældende i Henseende til Varens Pris; det er ganske naturligt, idet den, der har maattet fortolde sine Va- rer efter den tidligere, høiere Tarif, selvføl- gelig maa se at blive af med disse Varer til den høiere Pris, forinden han kjøber og ind- fører nye. Først paa disse, der altsaa gaa ind med formindsket Told, vil Forstkjellen kunne mærkes, saa at der altsaa altid skal nogen Tid til at udjevne den Slags Forhold. Jeg har vel efter den Beslutning, der toges her ifjor, ikke stor Udsetning til at sætte mit Forslag igjennem. Jeg har allerede tidligere udviklet, at min Stilling har været meget vanskelig ved Behandlingen af Toldloven, idet jeg bestandig og ikke saa unaturligt er bleven mødt med den Indven- ding i Udvalget: det og det have vi nu engang besluttet, havde De været med ifjor, vilde det maaste have været anderledes, men vi ere nu engang gaaede ind derpaa, og vi kunne ikke se nogen væsentlig Grund til at forandre det! De Herrer ville have lagt Mærke til, at to andre ærede Medlemmer af Udvalget have sluttet sig til mig om et andet Forslag, der gaar ud paa, at Tolden paa Petroleum skal være 1 Dre. Jeg skal, for ikke at staa ganske alene, tage mit principale Forslag Nr. 25 a tilbage og slutte mig til de to Herrer; hvis Noget foretrækker at holde paa de to Dre, staar det naturligvis frit for at optage det. Jeg har sluttet mig til de to andre Herrer, fordi jeg ikke har troet, at det vilde være mig muligt at sætte det andet igjennem. — Vi komme dernæst til Forslaget under Nr. 27 om Ost. Jeg kan ikke negte, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Flertal- let, naar jeg f. Ex. ser hen til, at man vil have 10,000 Kr. ind paa Asparges, idet man siger, at det er en Luxusartikel. Ja, det kan gjerne være, men man kunde ligesaa godt lægge Told paa Snittebønner, Kartofler og Grønarter, som man faar om Vinteren fra Algier — for det maa dog ogsaa kaldes Luxusartikler — men det gjør man ikke. Det skal jeg imidlertid lade staa ved sit Værd. Naar man holder saameget paa de 10,000 Kr. for Asparges, fordi det er en Luxusvare, kan jeg ikke forstaa, at man vil kaste 100,000 Kr. bort paa Luxusost, for der kan dog ingen Tvivl være om, at disse fine Oste, som i store Masser indføres fra Schweiz, Frankrig, England, Amerika og Holland, for Største- delen ere Luxusartikler. Om det nu skulde have saa stor Betydning for den simple Mand, at Osten bliver fri, vil jeg lade staa ved sit Værd; jeg kan ikke tro rigtig derpaa, thi det forekommer mig, at i et Land som